

ΠΥΡΕΤΟΣ

Νιώθω τα δάκρυα να πέφτουν
Και το πρόσωπό μου βρέχεται
Κραυγες, λυγμοί και κλάματα
Καθώς η αυγή μ' εγκαταλείπει.

Οδύρομαι, ουρλιάζω
κι οι σταγόνες, με καίνε
"Νεράκι του Θεού"

Που καίει δέρματα,
καίει αγάλματα
καίει πίνακες,
τετράδια.

Πορφυρές οδοί από τα μάτια στο πιγούνι
ρυάκια 'πό φωτιά, 'πο λάβα
σκαλίζουνε το πρόσωπό μου,
ρέουν ασταμάτητα
Κυλούν• ανελέητα.

Μια αντίθεση.
Εκείνη.
Η άγρια.
Η τρομακτική.

Το κρύο διαπερνά το δέρμα μου,
Ο αέρας μαστιγώνει
κνούτα και βελόνες με τρυπούν
σκόνη αφρικανική με δέρνει
τυφώνες με πετροβολούν.

Κρύο.
Ζεστή.
καίγομαι παγώνω
και μέσα σ' όλα
μες στο χάος—
Μια στιγμή.
Ένας ήλιος.

Μια ελπίδα.

Κόκκινο ροζ
Πορτοκαλί, κίτρινο
Πράσινο•
Μπλε.

Καύσωνας και παγετός.

Δύο μάτια.
Δύο χέρια.
Ένα στόμα, ψιθυρίζει
Ότι όλα θα πάνε καλά•
Και την πιστεύω.